

O B S A H:

1/ ZVÝŠENÍ DAŇOVÉHO ZVÝHODNĚNÍ NA DÍTĚ V ROCE 2016

2/ NEJČASTĚJŠÍ DOTAZY K SMLOUVÁM O VÝKONU FUNKCE

3/ VÝKLADY KATARÍNY DOBEŠOVÉ K ZDAŇOVÁNÍ MEZD

- **NOVÉ NÁLEŽITOSTI MZDOVÉHO LISTU OD ROKU 2015 A 2016**
- **VÝPOČET ÚROKU OBVYKLÉHO PŘI BEZÚROČNÝCH ZÁPŮJČKÁCH**
- **URČENÍ DAŇOVÉ REZIDENCE POPLATNÍKA**

4/ ODPOVĚDI NA DOTAZY

Vážení přátelé,

v dnešním čísle informačního servisu přinášíme informaci o termínech zvýšení daňového zvýhodnění na děti v roce 2016 a další aktuální informace z oblasti odměňování zaměstnanců. Kromě toho zde najdete výklady Kataríny Dobešové z Ministerstva financí k některým problematickým tématům při zdaňování příjmů ze závislé činnosti.

1/ ZVÝŠENÍ DAŇOVÉHO ZVÝHODNĚNÍ NA DÍTĚ V ROCE 2016

Vzhledem k tomu, že se množí dotazy na to, od kdy bude zvýšeno daňové zvýhodnění na druhé a třetí dítě, rozhodli jsme se zrekapitulovat současný stav:

Dne 2. března 2016 byl Poslaneckou sněmovnou schválen zákon, kterým by se mělo zvýšit daňové zvýhodnění na vyživované děti pro rok 2016. Tento zákon je v současné době v Senátu, který by jej měl projednat na schůzi, která začíná od 6. dubna. V případě jeho schválení Senátem jej ještě musí podepsat Prezident republiky, který má 15 denní lhůtu. Pokud toto vše proběhne bez komplikací, tak by mohl být zákon vyhlášen ve sbírce zákonů v měsíci dubnu. Podle přechodného ustanovení č. 6 zákona by se zvýšené měsíční daňové zvýhodnění uplatnilo od měsíce května 2016 (tj. od nabytí účinnosti tohoto zákona). Podle téhož přechodného ustanovení by se ustanovení § 35c odst. 1 (tj. zvýšené sazby) použilo již pro zdaňovací období roku 2016.

Daňové zvýhodnění **na druhé dítě** bude v roce 2016 činit **17004 Kč** a daňové zvýhodnění **na třetí a každé další dítě** bude činit **20604 Kč**. Tyto částky se uplatní v rámci ročního zúčtování záloh za rok 2016 nebo v daňovém přiznání za rok 2016. Daňové zvýhodnění na první dítě zůstává ve výši 13404 Kč.

Zvýšené daňové zvýhodnění u záloh by se uplatnilo od zúčtování mzdy za měsíc květen ve výši **1417 Kč na druhé dítě a 1717 Kč na třetí a každé další dítě**.

O závěrečném projednání v Senátu a o účinnosti zákona Vás budeme informovat v příštím čísle informačního servisu.

2/ NEJČASTĚJŠÍ DOTAZY K SMLOUVÁM O VÝKONU FUNKCE

V DIS č. 5 a 6 z roku 2014 jsme psali o přechodu členů statutárních orgánů a jednatelů z pracovního poměru na smlouvy o výkonu funkce podle zákona 90/2012 Sb. o obchodních korporacích. Vzhledem k tomu, že je k této oblasti neustále spousta dotazů, uvádíme odpovědi na nejčastější z nich. Kde se v textu hovoří o členu statutárního orgánu, vztahuje se to na jednatele s.r.o., členy představenstva a dozorčí rady v a.s. nebo s.r.o.

Ve smlouvě o výkonu funkce máme sjednáno, že členovi statutárního orgánu bude poskytnuta dovolená v rozsahu 5 týdnů za stejných podmínek jako ostatním zaměstnancům. Jak máme postupovat při výpočtu průměrného výdělku za dobu čerpání dovolené a jak máme případně dovolenou krátit z důvodu nemoci apod.?

Vámi zvolený způsob poskytování dovolené je velice nepraktický, protože ze zkušenosti víme, že členové statutárních orgánů většinou nevedou docházku (a ani ji vést nemusí, protože se na ně nevztahuje zákoník práce). Proto zjišťování

průměrného výdělku podle §§ 351 až 362 ZP není možné, protože nemáme počet odpracovaných hodin. Zde by bylo vhodné do smlouvy o výkonu funkce uvést, že v případě čerpání dovolené, bude poskytnuta měsíční odměna v nekrácené výši. To, že člen statutárního orgánu, který dříve pracoval v pracovním poměru a dostával za dobu čerpání dovolené náhradu mzdy ve výši průměrného výdělku (do něhož byly zahrnuty i pohyblivé složky jeho mzdy), je možné mu kompenzovat např. zvýšením jeho měsíční odměny.

Je možno poskytovat členům statutárních orgánů i stravenky a v případě že ano, budou daňově uznatelné?

Pokud bude jejich poskytování sjednáno ve smlouvě o výkonu funkce, je možno stravenky poskytovat. Podle § 6 odst. 2 zákona o daních z příjmů (ZDP) se za „zaměstnance“ považují všichni poplatníci, kterým plynou příjmy ze závislé činnosti (což jsou i členové statutárních orgánů - § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 ZDP). Podle § 6 odst. 9 písm. b) je hodnota stravování poskytovaného jako nepepeněží plnění zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti od daně **vždy osvobozena**. Daňovou uznatelnost řeší § 24 odst. 2 písm. j) bod 4, kde je podmínkou pro daňovou uznatelnost přítomnost zaměstnance během směny aspoň 3 hodiny. Toto může být opět problém, pokud nebude vedena u člena statutárního orgánu docházka, tak jak zjistíme, že byl přítomen během směny alespoň 3 hodiny...

Ve smlouvě o výkonu funkce je sjednáno, že členu statutárního orgánu budou poskytovány cestovní náhrady podle §§ 151 až 189 ZP. Jak se bude postupovat v případě poskytnutí vyšších cestovních náhrad, např. stravné při pracovní cestě 5 až 12 hodin by bylo 150 Kč místo maximálně 83 Kč?

Pokud je poskytování cestovních náhrad sjednáno ve smlouvě o výkonu funkce, je možno tyto cestovní náhrady i navýšit (např. podle § 163 ZP). Předmětem daně z příjmů nejsou podle § 6 odst. 7 ZDP náhrady cestovních výdajů poskytované do výše stanovené pro zaměstnance zaměstnavatele, který je uveden v § 109 odst. 3 ZP (zaměstnanci státní sféry). V § 176 odst. 1 ZP je pro státní sféru stanoveno stravné při pracovní cestě 5 až 12 hodin ve výši 70 až 83 Kč. Pokud poskytnete členu statutárního orgánu stravné 150 Kč, bude částka 67 Kč podléhat dani z příjmů a odvodu obojího pojistného.

Člen statutárního orgánu je poživatelé invalidního důchodu prvního stupně. Je možné si tohoto zaměstnance započíst na plnění povinného podílu osob se zdravotním postižením, když pro účely zákona o daních z příjmů se považuje za zaměstnance?

To, že se člen statutárního orgánu považuje pro účely zákona o daních z příjmů za zaměstnance ještě neznamená, že se automaticky započte na plnění povinného podílu. V prováděcí vyhlášce 518/2004 Sb. k zákonu o zaměstnanosti (§ 15 odst. 1) se k výpočtu průměrného ročního přepočteného počtu zaměstnanců uvádí: „*Do průměrného ročního přepočteného počtu zaměstnanců se započítávají pouze zaměstnanci v pracovním poměru.*“ Vzhledem k tomu, že člen statutárního orgánu pracuje na základě smlouvy o výkonu funkce podle zákona o obchodních korporacích, nelze jej na plnění povinného podílu osob se ZP započítat.

Člen statutárního orgánu pracuje na základě smlouvy o výkonu funkce. Z jeho odměny se odvádí pojistné na SZ, protože zakládá účast na NP (odměna 2500 Kč nebo vyšší). Podle § 12 vyhl. MF 125/93 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu, se pojistné na úrazové pojištění vypočítává ze základu stanoveného shodně s postupem pro určení vyměřovacího základu pro pojistné na SZ. Když jsme si prováděli kontrolu výpočtu v našem programu na zpracování mezd, tak jsme zjistili, že program zákonné pojištění ze statutární odměny neprovádí. Je výpočet správný, když se z odměny statutára odvádí pojistné na SZ?

Základem pro výpočet tohoto pojistného je souhrn vyměřovacích základů za uplynulé čtvrtletí všech zaměstnanců, které v tomto období zaměstnavatel zaměstnával. Zaměstnáním se rozumí výkon práce na základě pracovní smlouvy nebo dohod mimo pracovní poměr. Jestliže člen statutárního orgánu vykonává pro společnost práci jen na základě smlouvy o výkonu funkce, tak se pojistné na úrazové pojištění neodvádí a program na zpracování mezd je nastaven správně.

Zpracováváme mzdy ve společnosti s ručením omezeným, která se zabývá výrobou nábytku na zakázku a má 10 zaměstnanců. Jediný společník s.r.o. je zároveň jednatelem společnosti. Z titulu jednatele si nevyplácí žádnou odměnu, ale má sjednán pracovní poměr na truhlářské práce s měsíční mzdou 18000 Kč. Je možný tento souběh funkcí?

V tomto případě nedochází k souběhu pracovní smlouvy na vedení společnosti a jednatele smlouvy, takže to ničemu neodporuje. Předpokládáme, že majitel a jednatel si zajišťuje veškeré obchodní vedení společnosti bezplatně sám a kromě toho pracuje s ostatními zaměstnanci.

3/ VÝKLADY KATARÍNY DOBEŠOVÉ K ZDAŇOVÁNÍ MEZD

- **NOVÉ NÁLEŽITOSTI MZDOVÉHO LISTU OD ROKU 2015 A 2016**

Podle § 38j ZDP musí být od roku 2015 na mzdovém listu u poplatníka, který je **daňovým nerezidentem**, uveden datum narození, číslo a typ dokladu prokazujícího jeho totožnost a kód státu, který tento doklad vydal, dále nově i identifikace pro daňové účely ve státu daňové rezidence a kód státu, jehož je daňovým rezidentem (daňové identifikační číslo u jednotlivých zemí naleznete na internetové adrese https://ec.europa.eu/taxation_customs/tin/tinByCountry.html). Na mzdovém listě za rok 2015 musí být uvedeny také **údaje o výpočtu daně a provedeném ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění** za rok 2014. *(Naše poznámka: údaje o výpočtu daně a provedeném roční zúčtování by bylo možno na mzdovém listě roku 2015 uvádět i za rok 2015. Vzhledem k archivační době mzdových listů, která je 30 let by byl údaj o ročním zúčtování kdykoliv k dispozici.)*

Od roku 2016 již není povinností uvádět částky pojistného sražené nebo uhrazené na důchodové spoření, neboť toto důchodové spoření bylo s účinností od 1. 1. 2016 zrušeno zákonem 376/2015 Sb. o ukončení důchodového spoření.

- **VÝPOČET ÚROKU OBVYKLÉHO PŘI BEZÚROČNÝCH ZÁPŮJČKÁCH**

V případě bezúročných zápůjček (dříve půjček) bylo s účinností od roku 2015 zákonem č. 247/2014 Sb. zrušeno ustanovení § 3 odst. 4 písm. j) ZDP, podle kterého nebyl v roce 2014 předmětem daně z příjmů majetkový prospěch u bezúročných zápůjčky, výpůjčky a výprosy. U zaměstnance je od roku 2015 v § 6 odst. 9 písm. v) ZDP od daně z příjmů ze závislé činnosti osvobozen příjem od téhož zaměstnavatele plynoucí v podobě majetkového prospěchu při bezúročných zápůjčce až do úhrnné výše jistin 300 000 Kč z těchto zápůjček. Tzn., že majetkový prospěch plynoucí zaměstnanci z bezúročných zápůjček ve výši obvyklého úroku se vypočte pro účely zdanění jen z jistiny přesahující stanovený limit 300 000 Kč. V Pokynu GFR se pro tyto účely mj. uvádí, že úrokem obvyklým se rozumí úrok, který je v době sjednání zápůjčky obvykle používán peněžními ústavami v místě při poskytování obdobných produktů (úvěrů) veřejnosti. Dále že výpočet tohoto majetkového prospěchu stačí pro účely zdanění provést nejméně jedenkrát za zdaňovací období, a to nejpozději při zúčtování mzdy za prosinec.

Problém ale vzniká za okolností, že jsou zaměstnanci poskytnuté dvě nebo i více zápůjček zcela odlišného charakteru. Například jedna zápůjčka je na bydlení (nesplacený zůstatek 100 000 Kč), kde je obvyklý úrok u peněžních ústavů 4 % a druhá zápůjčka na koupi auta (nesplacený zůstatek 300.000 Kč), kde je obvyklý úrok u spotřebitelských úvěrů na trhu 7 %, tedy podstatně vyšší, než je tomu u úvěrů na bydlení. Řešením v daném případě je úročit jistinu průměrným úrokem, ale vypočítat tento průměr nikoliv jako aritmetický, ale jako vážený.

Příklad: výpočet sazby pro výpočet úroku v případě dvou rozdílně úročených bezúročných zápůjček za pomoci váženého průměru:

Zápůjčka na bydlení: zůstatek 100 000 Kč a úrok obvyklý 4 %

Zápůjčka na auto: zůstatek 300 000 Kč a úrok obvyklý 7 %

Výpočet váženého průměru = $(100.000 \times 4 + 300.000 \times 7) : (100.000 + 300.000) = 6,25 \%$

Sazbou 6,25 % se pak spočítá úrok obvyklý z úhrnu zůstatků nesplacených zápůjček přesahujících stanovený limit 300.000 Kč, tedy z jistiny 400.000 Kč mínus 300.000 Kč (osvobozeno) = 100.000 Kč a později pak vždy minus příslušná splátka.

- **URČENÍ DAŇOVÉ REZIDENCE POPLATNÍKA**

Poplatníci jsou v ZDP rozdělení podle rozsahu své daňové povinnosti do dvou skupin na daňové rezidenty ČR a daňové nerezidenty. Daňový rezident ČR má celosvětovou (neomezenou) daňovou povinnost, tzn., že dani podléhají v ČR jak jeho příjmy dosahované na našem území, tak i příjmy, které mají zdroj v zahraničí. Daňový nerezident ČR má omezenou daňovou povinnost a u nás podléhají zdanění jen jeho příjmy, které mají zdroj na našem území.

Daňová rezidence v českém zákoně o daních z příjmů

Daňovým rezidentem ČR je podle § 2 odst. 2 ZDP fyzická osoba, která splňuje alespoň jednu ze dvou podmínek, tj.

* která má na území ČR bydliště anebo

* se zde obvykle zdržuje.

Bydlištěm na území ČR se rozumí místo, kde má poplatník stálý byt za okolností, z nichž lze usuzovat na jeho úmysl trvale se v tomto bytě zdržovat.

Osobou obvykle se zdržující na území ČR se rozumí osoba pobývající zde alespoň po dobu 183 dní v příslušném kalendářním roce, a to souvisle nebo v několika časových obdobích (takto lze ale postupovat jen u poplatníka z bezesmluvního státu). Pro určení rezidentství z hlediska délky pobytu se do počtu dní započítává každá i započatá část dne pobytu, tj. i den příjezdu nebo odjezdu a každý den strávený v ČR, včetně sobot, nedělí, státních a jiných svátků, prázdnin a dovolených.

Daňový nerezident ČR je v ZDP vymezen negativně - jako osoba, která nemá na území ČR bydliště a ani se na území ČR obvykle nezdržuje (tj. v kalendářním roce se zde zdržuje méně než 183 dnů) a zároveň má příjmy ze zdrojů na území ČR. V případě daňového nerezidenta musí být splněny obě podmínky současně. Za daňového nerezidenta ČR se považuje ale i osoba, která splňuje pouze jednu ze dvou podmínek daňového rezidentství v ČR stanovenou v ZDP (např. dobu pobytu), jestliže je podle kritérií příslušné mezinárodní daňové smlouvy považována za daňového rezidenta druhého smluvního státu (např. podle smlouvy je rozhodující středisko životních zájmů).

Zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. byly v § 2 ZDP počínaje 1.1.2014 zavedeny legislativní zkratky – „daňový rezident ČR“ a „daňový nerezident“.

Změna daňového domicilu v průběhu zdaňovacího období

Bydliště lze v průběhu kalendářního roku změnit z jednoho státu do druhého, proto může nastat situace, kdy po část zdaňovacího období je fyzická osoba daňovým rezidentem jednoho státu a v další části je rezidentem druhého státu. ZDP neřeší otázku změny daňové rezidence v průběhu zdaňovacího období a postup je upraven v Pokynu GŘ D – 22. Je zde stanoveno, že:

a) dojde-li u poplatníka ke změně v rozsahu daňové povinnosti vůči České republice v průběhu zdaňovacího období v důsledku změny bydliště, posuzuje se jeho statut za příslušné části roku samostatně,

b) a v případě vzniku neomezené daňové povinnosti v ČR v důsledku skutečnosti, že se zde poplatník obvykle zdržuje, uplatní se tento statut pro celé zdaňovací období.

Daňová rezidence v mezinárodních smlouvách

Základním kritériem pro určení daňové rezidence podle tuzemského ZDP je u fyzické osoby bydliště nebo pobyt přesahující kvalifikovanou dobu. Zásady pro vymezení daňové rezidence jsou obdobně upraveny i v daňových zákonech jiných států. Může

se proto stát, že určitá osoba splňuje kritéria daňové rezidence podle českého ZDP, ale zároveň je považována za daňového rezidenta i v jiném státě. V tomto případě se jedná o osobu s dvojí daňovou rezidencí (je rezidentem v obou státech). Znamenalo by to, že taková osoba by musela v obou státech přiznat své celosvětové příjmy a prakticky platit daň ve dvou státech. Proto mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění pro tyto případy stanoví postup, jak určit rezidentství jen v jednom státě, a to v článku "Rezident" (příp. "Daňový domicil"). To znamená, že stane-li se zahraniční osoba daňovým rezidentem v České republice např. z titulu délky pobytu na našem území a zároveň bude daňovým rezidentem i v jiném smluvním státě, a to z důvodu splnění jiného kritéria v daňovém předpise druhého smluvního státu (obvykle z titulu svého bydliště), pro stanovení daňové rezidence poplatníka se použijí kritéria stanovená v příslušné mezinárodní daňové smlouvě (která je nadřazená českému ZDP). Poplatník ze smluvního státu totiž nemůže platit daň ze svých celosvětových příjmů v obou smluvních státech.

Pravidla řešící dvojí rezidenci ve smlouvách se používají v určitém pořadí (tj. jak jsou v příslušné mezinárodní smlouvě uvedeny) a při určování rezidence poplatníka (fyzické osoby) sledují obvykle následující linii:

* Pro postavení osoby a určení její rezidence v jednom ze smluvních států je zásadní existence stálého bytu.

* Stálým bytem se rozumí byt, který je poplatníkovi kdykoliv k dispozici podle jeho potřeby, ať již vlastní či pronajatý. Tento byt může být poplatníkem pronajat jiné osobě formou, která umožňuje podle potřeby poplatníka obnovení jeho užívání poplatníkem bez prodlevy. Úmysl poplatníka zdržovat se trvale ve stálém bytě se posuzuje vzhledem k okolnostem jeho osobního a rodinného stavu, tj. žije-li v něm rovněž např. s manželkou, dětmi, rodiči, či zda byt je využíván v návaznosti na jeho ekonomické aktivity (podnikání, zaměstnání apod.).

* Má-li osoba stálý byt v obou smluvních státech, bude považována za rezidenta toho státu, k němuž má užší osobní a společenské vztahy (tzv. středisko životních zájmů, např. rodiče, manželku, děti, konto v bance, kde je vykonáváno zaměstnání a někdy i charakter tohoto zaměstnání apod.).

* Jestliže nemůže být určen stát, v němž má osoba středisko životních zájmů (nelze toto kritérium využít), bude považována za rezidenta toho smluvního státu, ve kterém se obvykle zdržuje (rozhoduje délka pobytu).

* Jestliže se obvykle zdržuje v obou smluvních státech, bude považována za rezidenta toho státu, jehož je státním příslušníkem.

* Jestliže je osoba státním příslušníkem v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, musí být její postavení upraveno dohodou příslušných úřadů obou smluvních států.

Příklad: Občan Slovenské republiky s povolením k pobytu v ČR je zaměstnancem české firmy a před dvěma lety si pronajal v ČR byt.

a) Trvalé bydliště (stálý byt) má však stále ve SR, ale jeho rodina se již přestěhovala za ním do ČR, jeho děti zde chodí do školy, manželka si v ČR našla zaměstnání apod. Poplatník má sice bydliště (stálý byt s úmyslem se v něm trvale zdržovat) v obou státech, pro stanovení jeho daňové rezidence bude ale rozhodující, že středisko životních zájmů se přesunulo do ČR – zaměstnanec se stane daňovým rezidentem ČR (s povinností platit daně v ČR ze svých celosvětových příjmů). Pro potřeby zaměstnavatele (plátce daně) je vhodné, aby poplatník předložil přímý důkaz, že má daňový domicil v ČR, tj. potvrzení o daňovém domicilu vystavené v ČR místně příslušným správcem daně. V tomto případě může uplatnit daňové zvýhodnění již měsíčně v prohlášení u svého zaměstnavatele.

b) Trvalé bydliště (stálý byt) má tento poplatník stále ve SR a jeho manželka a děti rovněž nadále žijí ve SR. I když má tento poplatník „bydliště“ (stálý byt s úmyslem se zde zdržovat v obou státech), pro stanovení jeho daňové rezidence bude rozhodující určení státu, ve kterém má středisko životních zájmů. Jelikož pracuje u nás, vzniká dojem, že užší hospodářské vztahy má k naší republice. V ČR ovšem pobývá zatím pouze z důvodu zaměstnání (jeho rodina zůstala na Slovensku), proto je považován v souladu s mezinárodní daňovou smlouvou uzavřenou mezi oběma státy nadále za rezidenta SR. Tzn., že v ČR podléhají zdanění pouze jeho příjmy, které mají zdroj na území ČR (tj. tomto případě ze zaměstnání vykonávaného pro českého zaměstnavatele na území ČR) a celosvětovou daňovou povinnost si poplatník vypořádá ve SR. V tomto případě může daňové zvýhodnění na děti uplatnit jen v DAP a jen za předpokladu, že doloží potvrzení slovenského finančního úřadu o výši jeho příjmů na Slovensku a tím prokáže, že 90 % celosvětových příjmů je z ČR.

Potvrzení o daňovém domicilu

Postavení poplatníka jednoznačně deklaruje doklad „Potvrzení o daňovém domicilu“ (tiskopis MF č. 25 5232 MFin 5232). Jedná se o potvrzení daňového úřadu příslušného státu, že dotyčná osoba je v daném zdaňovacím období (příp. po jeho část) daňovým rezidentem tohoto státu. Potvrzení o daňovém domicilu, tj. že poplatník je rezidentem v České republice, vystaví v ČR místně příslušný finanční úřad na žádost poplatníka a po zaplacení správního poplatku. Poplatník (zahraniční osoba) bude ale muset za tímto účelem předložit správci daně důkazy, ze kterých vyplývá, že podmínky českého daňového rezidentství naplnil. Toto potvrzení finanční úřady vystavují k datu nebo za zdaňovací období, které již uplynulo. Potvrzení o tom, že poplatník podmínky české rezidence nesplňuje, správce daně v ČR ale vystavit nemůže (tj. v případě, že poplatník splňuje podmínky daňové rezidence v jiném státě). Obdobná potvrzení vydávají i daňové úřady v jiných zemích.

4/ ODPOVĚDI NA DOTAZY

18/2016 Náš zaměstnanec pracuje na zkrácený úvazek 25 hodin týdně. Potřebovali bychom, aby po dobu 2 měsíců pracoval na úvazek 35 hodin. Je možné mu tuto práci přesčas nařídit?

Předně je třeba upozornit, že u zaměstnanců s kratší pracovní dobou je podle § 78 odst. 1 písm. i) ZP prací přesčas až práce přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu v organizaci (tj. 40 hodin resp. 38,75 nebo 37,5 hodiny podle pracovního

režimu). Takže pokud se zaměstnancem dohodnete, že bude po dobu 2 měsíců pracovat 35 hod. týdně, bude mu za odpracované hodiny navíc náležet dosažená mzda bez příplatku za práci přesčas.

19/2016 Zaměstnanec si z důvodu prodloužení velikonočního víkendu požádal o neplacené volno od 23. 3. do 29. 3. 2016. Jak to bude u něho s proplacením svátků 25. a 28. března a jak to bude se zdravotním pojištěním v případě neplaceného volna?

Jestliže zaměstnanec požádal o neplacené volno od 23. do 29. března, tak mu v den svátku mzda neuchází, protože čerpá neplacené volno. Pokud by si požádal o neplacené volno na dny 23. a 24. 3. a potom na den 29. 3., tam by mu náhrada mzdy za svátek náležela. Pojistné na VZP musí být u tohoto zaměstnance za měsíc březen odvedeno minimálně z minimální mzdy. Pokud je jeho příjem za období, kdy pracoval alespoň 9900 Kč, tak se žádný doplatek na VZP neprovádí. Pokud by jeho příjem nedosáhl 9900 Kč, musí zaměstnanec prostřednictvím svého zaměstnavatele doplatit celých 13,5% z chybějící částky do 9900 Kč.

20/2016 Na jakou mzdu a příplatky má nárok zaměstnanec, který pracuje pondělí až pátek po 8 hodinách a odpracoval dne 25. 3. (svátek Velký pátek) 12 hodin? Za práci ve svátek si nechce čerpat náhradní volno. Je práce ve svátek rovněž prací přesčas?

Tomuto zaměstnanci bude za práci ve svátek náležet dosažená mzda za 12 hodin a příplatek nejméně ve výši průměrného výdělku rovněž za 12 hodin. Dále mu náleží příplatek za práci přesčas nejméně ve výši 25% průměrného výdělku, ale pouze za 4 hodiny, které odpracoval nad týdenní pracovní dobu. Ostatní hodiny práce ve svátek nejsou prací přesčas, protože svátek připadl na jeho obvyklý pracovní den.

21/2016 Dali jsme zaměstnanci výpověď z pracovního poměru pro závažné porušování pracovních povinností. Zaměstnanec nám po obdržení výpovědi přestal chodit do práce, takže jsme mu vykazovali neomluvené absence. Byl opakovaně vyzván k nástupu do práce, ale na výzvy nereagoval. Můžeme s ním nyní okamžitě zrušit pracovní poměr podle § 55 odst. 1 písm. b) ZP, i když mu běží výpovědní doba?

Ano, s tímto zaměstnancem můžete okamžitě zrušit pracovní poměr a pracovní poměr skončí doručením tohoto zrušení. Dříve doručená výpověď z pracovního poměru je sice platná, ale nestala se účinnou, protože účinky okamžitého zrušení pracovního poměru nastaly dříve.

Závěrečný pozdrav je opět od pana MURPHYHO a týká se vesmíru:

MNOŽSTVÍ MALÉRŮ VE VESMÍRU JE NEMĚNNÉ.

z čehož vyplývá

KDYŽ SE NĚKDE NĚCO DAŘÍ, JINDE TO JDE DO HÁJE.
